ПРОЛЕТАРЫ УСІХ КРАЁЎ, ЗЛУЧАЙЦЕСЯ!

ЧЫРВОНАЯ ЗЬМЕНА

№ 135 (1102) | ПЯТНІЦА, 13-га чэрвеня 1930 г.

ШТОДЗЁННАЯ ГАЗЭТА РАБОЧА-СЯЛЯНСКАЙ МОЛАДЗІ
Орган ЦК і Менскага АК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАДПІСКІ:

1 месяц	30 кап.
3 месяцы	90 „
6 месяцаў	1 р. 80 „
1 год	3 р. 30 „

АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 38
Тэлефоны: рэдактара—7-38, сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Камсамольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВЫДАНЬНЯ X.

Кошт асобнага №—2 кап.

На XIII зьезьдзе КП(б)Б

Даклад тав. ГЕЯ аб рабоце Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б

БССР—моцны фарпост на рубяжы з капіталістычным Захадам

Таварышы, даклад т. Мануільскага зьмяшчаў у сабе падрабязны агляд міжнароднага становішча. Я дазволю сабе таму спыніцца толькі на той частцы работы ў справаздачным дакладзе ЦК КП(б)Б, якая вынікала непасрэдна з фактаў абвастрэньня клясавай барацьбы і набліжэньня небясьпекі ўзброенага нападу імпэрыялістых на Савецкі Саюз.

Мы жывём у БССР на рубяжы з капіталістычным Захадам і пастаянныя клопаты аб умацненьні абараназдольнасьці краіны прадстаўляюць сабой адну з вельмі важных галін дзейнасьці ЦК.

Надзвычай уважліва сачыў Цэнтральны Камітэт за работай Чырвонай армії, усямерна дапамагаючы ўмацненьню яе баяздольнасьці і падрыхтаванасьці да абароны краіны. Акрамя таго, ЦК праводзіў работу па ваенізацыю насельніцтва. Пастаяннай нашай работай было і зьяўляецца растлумачэньне міжнароднага становішча, растлумачэньне небясьпекі вайны, падрыхтоўка рабочых і сялян да магчымага нападу імпэрыялістых на наш Савецкі Саюз. Мы рабілі ўсё, што было ў нашых сілах для ператварэньня БССР у сапраўды моцны фарпост Саюзу ССР на рубяжы з капіталістычным Захадам.

Гаспадарчае будаўніцтва Савецкай Беларусі

Стан прамысловасьці

Характарыстыку посьпехаў гаспадарчага будаўніцтва БССР я пачну з прамысловасьці. Прамысловасьць Савецкай Беларусі разьвіваецца больш шпаркімі тэмпамі чым прамысловасьць якой-небудзь іншай Савецкай рэспублікі. За 1928-29 г. рост прадукцыі нашай прамысловасьці склаў 41 проц. У той час як рост валавой прадукцыі цэнзавай прамысловасьці ў Туркмэнскай Саюзнай рэспубліцы даў 39 пр., Узбэкскай—37 проц., Закаўказкай—25 проц., РСФСР—24 проц. і Украінскай—16 проц. Сярэдні процант росту прадукцыі прамысловасьці па ўсім Саюзе, які раўняецца 23 проц., перавышан намі амаль у два разы. Тэмпы нашага росту перавышаюць пяць раз тэмпы росту прамысловасьці ў перадавых капіталістычных краінах — у лепшыя гады іх прамысловага росквіту. Ні капіталістычная Амэрыка, ні капіталістычная Нямеччына не давалі ў лепшыя гады свайго прамысловага росквіту больш 8 проц. прыросту прадукцыі прамысловасьці.

У прыведзеных намі лічбах разьвіцьця прамысловасьці Савецкага Саюзу знаходзіць сваё адлюстраваньне і выкананьне грамадзкага заданьня—нагнаць і перагнаць капіталістычныя краіны, знаходзіць сваё адлюстраваньне і практычнае ажыцьцяўленьне генэральнай палітыкі комуністычнай партыі. У бурных тэмпах росту прамысловасьці Беларусі знаходзіць выразнае адлюстраваньне пол тыка нашай партыі, накіраванай на зьнішчэньне матар'яльнае няроўнасьці, створанай царскім уралам, на зьнішчэньне матар'яльнай адсталасьці.

У першым паўгодзьдзі бягучага году мы не толькі ўтрымалі высокія тэмпы разьвіцьця прамысловасьці, дасягнутыя намі летась, але і значна ўмацнялі гэтыя тэмпы. Прамысловая прадукцыя першага паўгодзьдзя бягучага году ўзрасла на 72 проц. у параўнаньні з першым паўгодзьдзем мінулага году, складаючы за паўгодзьдзе 129 млн. р. супроць 173 млн. руб. за ўвесь папярэдні год.

Адпаведна гэтаму шпаркаму росту прамысловасьці расьце і павялічваецца рабочая кляса Савецкай Беларусі. На 1 кастрычніка 1928 году мы мелі 34 тысячы рабочых праз год гэта колькасьць павялічылася да 43 тысяч, а на 1 красавіка 1930 году ўжо налічваецца 52 тысячы рабочых. Гэты рост рабочых, рост пролетарыяту ў Савецкай Беларусі дазваляюць нам па-новаму ставіць цэлы рад пытаньняў, у тым ліку і важнейшае пытаньне аб выхаваньні новых кадраў у партыі.

Шпаркім тэмпам разгортваецца капітальнае будаўніцтва. Летась затраты на капітальнае будаўніцтва складалі 21 млн. руб., сёлета програма будаўніцтва разгортваецца на суму 82 млн. руб. Нашы мерапрыемствы на будучы год мы падрыхтоўваем і распрацоўваем такім чынам, каб ня зьнізіць тэмпаў прамысловага разьвіцьця.

Праўда, неабходна адзначыць, што ў галіне капітальнага будаўніцтва мы сустраліся з вядомымі затрудненьнямі.

Першае затрудненьне:—лімітам няперашняга году, які вызначыць размер капітальных укладаньняў, зьявіцца, відавочна, пытаньне аб забясьпечаньні будаўніцтва жалезам. Становішча з жалезам працягвае заставацца надзвычай напружаным. Другое затрудненьне, якое ўжо становіцца ясна адчувальным і ўплываючым на зьніжэньне шпаркіх тэмпаў капітальнага будаўніцтва—гэта пытаньне абсталяваньня прадпрыемстваў. Спроба эканамічнае блёкады Савецкага Саюзу стварыла напружанае становішча з імпортам. Увоз машын з-заграніцы затрудняецца і скарачаецца; мы маем ужо выпадкі, калі закончаны, або амаль што закончаны фабрычны корпус не забясьпечаны адпаведным абсталяваньнем. У такім становішчы знаходзіцца, напрыклад, віцебская панчошна-трыкатажная фабрыка.

Гэтыя дзьве акалічнасьці—недахват жалеза і затрудненьні з імпортным абсталяваньнем—будуць націскаць на програму будучага году ў бок ее зьніжэньня. Праўда, Савецкі Саюз разгортвае зараз машынабудаўніцтва ўнутры краіны, і Цэнтральным Камітэтам нашай партыі ўхвалены рад пастаноў, якія ў значнай ступені павялічваюць програму машынабудаўнічых заводаў.

Вельмі паказальнымі для росту нашай прамысловасьці зьяўляюцца таксама лічбы, якія характарызуюць рост электрыфікацыі краіны.

У 1928 годзе мы мелі па Савецкай Беларусі ўсяго 14000 кілёват установак на электростанцыях, у 1929 годзе—17 тысяч, а ў 1930 годзе, пасьля пуску Асінаўскай раённай станцыі імя Сталіна, мы будзем мець 33 тысячы кілёват установак. Мы намячаем далейшую пабудову буйных раённых электростанцый з тым, каб падвесьці новую тэхнічную базу пад прамысловасьць БССР.

Такім чынам, Цэнтральны Камітэт КП(б)Б можа далажыць—XIII Усебеларускаму партыйнаму зьезду, што пастаўленая партыяй задача індустрыялізацыі БССР, задача павялічэньня ўдзельнае вагі прамысловасьці ў агульнай народнай гаспадарцы БССР выконвалася Цэнтральным Камітэтам са значным посьпехам.

Ня трэба, канечна, пераацэньваць гэтых посьпехаў, мы яшчэ не абярнуліся ў краіну заводзкіх труб, але пры энэргетычным падтрыманьні і дапамозе Савецкага Саюзу мы ідзем далей шпаркімі крокамі па шляху індустрыялізацыі краіны.

Далейшае разгортваньне прамысловасьці павінна будзе ў асноўным базавацца на скарыстаньні мясцовай сыравіны. Лес, лён, торф, будаўнічыя матар'ялы—вось тыя асноўныя багацьці БССР, скарыстаньне якіх павінна быць пастаўлена у п радак дня. Мы не адмаўляемся ад пабудовы прадпрыемстваў, якія перапрацоўваюць увозную сыравіну, але асноўны ўпор павінен быць на прадпрыемствы, якія працуюць на мясцовай сыравіне.

Буйнейшае значэньне набывае вырашэньне тарфяной проблемы. У Беларусі ёсьць найбагацейшыя паклады торфу, які зьяўляецца дасканалым апалам. Як вядома, прамысловасьць адчувае патрэбу для свайго разьвіцьця у энэргетычнай базе. Гэту базу ва ўмовах БССР мы маем у пакладах торфу які можна абярнуць на вытворчасьць электраэнэргіі на буйных раённых электрастанцыях. Торф можа зьявіцца сыравінаю для цэлага раду вытворчых процэсаў хэмічнай прамысловасьці і раду іншых галін прамысловасьці аж да вытворчасьці з торфу тканін.

У процэсе будаўніцтва зараз знаходзіцца рад буйных прадпрыемстваў, пабудова якіх заканчваецца у бліжэйшы час.

Тав. Гей

З недахопаў работы прамысловасьці за мінулы час з асобнай сілай трэба высунуць два асноўныя моманты:

Першы момант—гэта пытаньне зьніжэньня сабекошту і другі момант—пытаньні якасьці прамысловай прадукцыі.

Зьніжэньне сабекошту летась было намечана на 7 проц., выканана-ж гэта заданьне толькі на 4,5 проц. Сёлета па програме намечана зьніжэньне сабекошту на 11 проц., а выканана за першае паўгодзьдзе толькі на 7 проц.

Ці трэба шмат гаварыць аб якасьці нашай прадукцыі, і не выключна нізкім узроўні? Барацьба за павышэньне якасных паказальнікаў вырукскай прадукцыі павінна зьявіцца складанай, важнейшай часткай нашай агульнай барацьбы за выкананьне і перавыкананьне прамфінплану.

Буйным тормазам у разьвіцьці работы прамысловасьці зьяўлялася таксама і тая акалічнасьць, што дырэктыва партыі аб праведзеньні адзінаначальля да гэтага часу ў пераважнай частцы прадпрыемстваў не праведзена ў жыцьцё. Работа гаспадарчых, партыйных і профсаюзных організацый на прадпрыемствах вядзецца параненаму бессыстэмна, маса сіл затрачваецца на непатрэбны паралелізм, які толькі нараджае шмат конфліктаў і цяганіны.

Гэта невыразнасьць у рабоце, адсутнасьць неабходнай падрыхтоўкі, адсутнасьць неабходнай прадуманасьці ў кіраўніцтве, зьвязаная з тым, што адзінаначальле не праведзена,—усе гэтыя адмоўныя бакі выявіліся ў справе пераводу нашай прамысловасьці на 7-мігадзінны рабочы дзень і на бесьперапынны рабочы тыдзень.

Пераход на бесьперапынны рабочы тыдзень і ўвядзеньне 7-мі гадзіннага рабочага дня сярмоўны выявілася на рабоце прадпрыемстваў, павялічылі ў значнай ступені прадукцыйнасьць фабрык і заводаў, забясьпечваючы далейшаму разгортваньню соцыялістычнай прамысловасьці. Але гэтыя мерапрыемствы, якія маюць буйнейшае палітычна-гаспадарчае значэньне, праводзіліся часта непадрыхтавана.

У працягу бягучага году на бесьперапынны рабочы тыдзень пераводзіцца 80 проц. прадпрыемстваў і ў бліжэйшы год будуць пераводзены на бесьперапынку астатнія 20 проц.

Гаворачы аб рабоце прамысловасьці нельга не закрануць пытаньняў матар'яльнага становішча рабочых. Становішча рабочых зьяўляецца важнейшым фактарам пасьпяховага ходу работы фабрык і заводаў. Калі мы возьмем аднэн адзінак часу—паўтары гады, то мы будзем мець у параўнаньні з тым становішчам, якое было паўтара гады таму назад, дадзеныя, якія сьведчаць аб паляпшэньні матар'яльнага становішча рабочых, аб павялічэньні рэальнай заработнай платы, мы будзем мець магчымасьць адзначыць далейшае прасоўваньне ўперад. Калі-ж мы возьмем невялікі адзінак часу—апошняе паўгоддзе—то тут, на працягу гэтага паўгодзьдзя, мы ня можам пахваліцца дасягненьнямі, бо ёсьць трывожныя дадзеныя, якія сьведчаць аб тым, што рэальная зарплата рабочых за апошняе паўгода зьнізілася. Праўда, усе лічбы і дадзеныя, якія нам прадстаўлены па гэтаму пытаньню адчуваюць патрэбу ў вядомых папраўках. Бюджэтны індэкс раней вылічаўся іначай, чым ён вылічваецца зараз, таму дадзеныя атрымліваюцца не зусім параўнальныя, але, прымаючы пад увагу адноснасьць гэтых лічбаў, мы можам сказаць, што номінальная зарплата рабочага ў грашовым выяўленьні за першае паўгодзьдзе 1929-30 г. у параўнаньні з першым паўгодзьдзем 28-29 г. ўзрасла на 6,4 проц., а бюджэтны індэкс за гэты час павысіўся ў нямаль больш большых размерах на 8-10 проц.

Яшчэ адным трывожным сыгналам зьяўляецца напружанае становішча, якое стварацца ў нас, у абсяну забясьпечаньня гораду мясам і тлушчамі. Непрыемна быць забясьпечаньня мясам і тлушчамі прымушае рабочага купляць мяса і тлушчы на вольным рынку, гэтым самым павялічваючы бюджэтны індэкс і зьніжаючы рэальную зарплату рабочых.

Такім чынам, усе гэтыя дадзеныя сыгналізуюць нам трывожнае становішча рабочага забясьпечаньня і высоўваюць проблему матар'яльнага забясьпечаньня рабочых. Нашым організацыям трэба ўсур'ёз паставіць гэта пытаньне, трэба павялічыць, павысіць нарыхтоўку, адначасова з гэтым магчыма больш поўна скарыстоўваючы рэсурсы, якія ў нас ёсьць (як, напрыклад, рыбныя, якія могуць значна (мяса), найбольш эканомна ... тлушчавыя ... продукты і найбольш поўнага ... забясьпечваючы рабочае насельніцтва харчовымі продуктамі.

На шляху соцыялістычнай рэконструкцыі сельскай гаспадаркі

Сельская гаспадарка разьвівалася за справаздачны пэрыод больш паволным тэмпам у параўнаньні з ростам прамысловасьці. Дадзеныя апошніх год гавораць аб тым, што валавая прадукцыя ў сельскай гаспадарцы складае ў 27-28 г. 4,2 проц., у 28-29 г. 4,7 проц. і 6,7 проц. Гэтыя тэмпы ня ідуць ні ў якое параўнаньне з сёлетнімі шпаркімі тэмпамі росту, якія мы бачым у прамысловасьці. Адставаньне тлумачыцца раздробленасьцю і адсталасьцю сельскай гаспадаркі. Толькі організацыя буйное соцыялістычнае гаспадаркі, разгортваньнем саўгасаў і колгасаў, можна вывесьці сельскую гаспадарку на той шлях, на якім яна будзе разьвівацца хутчэйшымі тэмпамі. Партыя таму высунула і праводзіла палітыку соцыялістычнай рэорганізацыі сельскае гаспадаркі, яе колектывізацыі.

Вы ведаеце, як разгортваўся колгасны рух у нас у БССР. Мы прайшлі праз паласу „галавакружэньня ад посьпехаў", праз паласу скажэньняў лініі нашай партыі. Гэтыя скажэньні стварылі пагрозу пасадбленьня змычкі рабочага класы з асноўнымі масамі сялянства. На 1-га студзеня 1929 году мы мелі прыблізна 4 проц. колектывізаванай зямельнай плошчы і 3,2 проц. колектывізаваных двароў. На 1-га студзеня 1930 году мы дасягнулі 20 проц. Пачынаючы з гэтага месяца крывая пачынае ісьці хутка ўверх і на сакавіка мы дасягнулі 66 проц. колектывізацыі па плошчы і 58 проц. па двар. ох. З 20 сакавіка гэтыя лічбы па колектывізацыі ідуць хутка ўніз. Канечна лічбы, якія былі нам прадстаўлены ў пэрыод „галавакружэньня ад посьпехаў", наўрад ці адпавядалі сапраўднасьці, наўрад-ці фактычна колгасы ахоплівалі 58 процантаў усіх сялянскіх двароў.

У пачатку мая мы праявілі перапіс колгасаў па БССР, які дазваляе ўстанавіць ход агульнага малюнку колектывізацыі. У сучасны момант мы маем па Беларусі крыху звыш 3000 колгасаў, якія аб'ядноўваюць 11,1 проц. сялянскіх двароў і 14,1 проц. усёй пасеўнай плошчы БССР.

Склад членаў колгасаў малюецца наступным чынам: 42,3 проц. серадняком, 41,8 проц. беднякоў і 6,5 проц. батракоў. У сярэднім на адзін колгас прыпадае 200 з лішнім гэктараўворнай зямлі. Недзяльныя капіталы колгасаў складаюць звыш 22 млн. руб., пры чым 11752 тысячы складае маёмасьць ад раскулачаных кулацкіх гаспадарак, перададзеная колгасам. У асноўным мы лічым, што адліў ад колгасаў закончыўся.

Мы разьлічваем, што пры дружнай рабоце ўсіх організацый, накіраванай на разьвіцьцё і ўмацненьне колгаснага руху, прыток у колгасы будзе ўсё больш і больш узмацняцца.

Дадзеныя аб ходзе пасеўнай кампаніі сьведчаць аб тым, што колгасы дасканала правялі пасеўную кампанію, працуюць напружана і дружна і, як правіла, ідуць уперадзе індывідуальнага сэктару.

Усё гэта дазваляе нам зрабіць той вывад, што колгаснае ядро ў нас зьяўляецца моцным і што гэта колгаснае ядро можа і будзе служыць апорай Савецкай улады на вёсцы.

У па-за колгасным сэктары, які ахапляе каля 90 проц. сялянскіх гаспадарак, мы праводзім ранейшую лінію нашай работы. Па ранейшаму мы абапіраемся на бедната, ці-раз ... у па-за колгасным сэктары мы праводзім політыку саюзу з серадняком.

Новае мы маем у колгасе, дзе ў процэсе вытворчасьці мяняецца становішча індывідуальнага селяніна, дзе селянін дробны ўласьнік, становіцца ўдзельнікам і працаўніком соцыялістычнае, па свойму тыпу, гаспадаркі, бо колгас, пры наяўнасьці дыктатуры пролетарыяту, зьяўляецца прадпрыемствам соцыялістычным па свайму тыпу. Таму ў колгасе і беднякі і серадняк зьяўляецца апорай савецкай улады.

У збожжавых раёнах, дзе колгасны рух разьвіты значна больш, дзе, як мы чулі з дакладу т. Мануільскага, 40—50 проц. сялянскіх двароў ахоплена колгасамі, гэта новае выступае, канечна, значна больш выразна.

У нас, у БССР, дзе мы маем 11 проц. двароў у сялянскіх двароў, гэта новае ня грае такой вялікай ролі, як у збожжавых раёнах, але ўсё ж такі гэта новае выступае ў выстарчальнай ступені ясна і дае б сабе ведаць і адчуваць у вясковай рабоце.

Праўда, у колгасах, асабліва на першых парах іх існаваньня, могуць захавацца элементы клясавай барацьбы, але гэта ... элементы, ... не колгасныя. Агульным зьяўляецца той факт, што колгасьнікі, як правіла, выступаюць зараз усюды ў вёсцы вельмі дружна, вельмі актыўна, вельмі агуртавана і вельмі энэргічна.

Цяпер аб памылках у справе колектывізацыі Тав. Сталін у сваіх артыкулах устанаўлівае тры галоўныя памылкі ў колгасным руху. Першая памылка—парушэньне ленінскага прынцыпу добраахвотнасьці пры пабудове колгасаў. Гэта значыць—замест таго, каб вучыць сялян пакажам і дакладам на справе перавагі колгасаў, як буйнае гаспадаркі, перад індывідуальнай сялянскай гаспадаркай—сталі раўняць надзвычайную настойлівасьць і насаджаць колгасы прымусовым парадкам.

Другая памылка—парушэньне ленінскага прынцыпу уліку разнастайнасьці ўмоў у розных раёнах Саюзу пры састасоўваньні да колгаснага будаўніцтва

Працяг дакладу на 2-й старонцы.

Даклад тав. ГЕЯ аб рабоце Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б

(Працяг. Пачатак глядзі на 1-ай старонцы)

Як вядома, Цэнтральны Камітэт Усе КП(б) у сваёй студзеньскай пастанове аб тэмпах колектывізацыі разьбіў наш Саюз на тры групы: першая група — Паўночны Каўказ, Ніжняя і Сярэдняя Волга, якія могуць у асноўным колектывізацыю закончыць да вясны 1931 году. Другая група—збожжавыя вобласьці, якія могуць закончыць колектывізацыю ўвесну 1932 году, і нарэшце,—трэцяя група, іншыя вобласьці, якія маглі закончыць колектывізацыю да канца пяцігодкі, г. зн. да 1933 г. Гэта падзяленьне ў адносінах тэмпаў на тры групы было правільным, бо яно цьвяроза ўлічвала розная айчасьць умоў розных мясцовасьцяй Савецкага Саюзу.

Організацыя буйных гаспадарак у збожжавых раёнах на суцэльнай зямельнай плошчы лягчэй і хутчэй можа быць ажыцьцёўлена, чым організацыя жывёлагодчых гаспадарак пры большай, зраўнаўча, удзельнай вазе тэхнічных культур, пры стракатасьці землякарыстаньня, як гэта мае месца ў БССР. Тэхнічная база колектывізацыі, ужываньне трактароў, укараненьне машын у сельскую гаспадарку, у збожжавых раёнах таксама далей пашло ўперад, чым у раёнах спажывецкіх, у прыватнасьці чым у нас у БССР.

Гэтая акалічнасьць і абумовіла тое, што ў збожжавых раёнах тэмп колектывізацыі быў больш шпаркім, чым у нашай рэспубліцы, пры чым і нам трэба было абмежавацца і здаволіцца больш павольнымі тэмпамі, чым у збожжавых раёнах.

Трэцяя памылка месьцілася ў тым, што парушан быў ленінскі прынцып недапушчальнасьці пераскокваньня праз незакончаныя формы руху прыстасоўваючы да колгаснага будаўніцтва. Гутарка ідзе аб пераскокваньні ад арцельнай формы да комун. Сэнс арцель на даным этапе разьвіцьця зьяўляецца больш ужытнай, чым комуна (дзе абагуленьне праводзіцца найбольш поўна), формай для шырокіх сялянскіх мас, якія толькі падыходзяць да колектывізацыі.

З гэтых трох асноўных памылак вырасьлі ўсе тыя пачварнасьці аб якіх вы ведаеце як цыркуляры аб абагуленьні птушак, авец і інш. вырады творчасьці Колгасцэнтру і некаторых іншых організацый.

Корань допушчаных у справе колектывізацыі памылак і скажэньняў заключаецца ў няправільным падыходзе да серадняка.

Партыйная організацыя Беларусі ў ліку іншых партыйных організацый падпала да „галавакружэньня ад посьпехаў“, забыла ленінскі прынцып аб недапушчальнасьці гвалту ў абсягу гаспадарчых адносін з серадняком.

Як магло здарыцца што гэта „галавакружэньне ад посьпехаў“ прывяло нас да забыцьця ленінскага прынцыпу аб адносінах да серадняка селяніна? Асноўнае, што тут выявілася—гэта дробна-буржуазнае абкружэньне, націск гэтага абкружэньня, у якім знаходзіцца наша партыйная організацыя і ў першую чаргу, нашы вясковыя організацыі.

„Гэтыя памылкі—гаворыць т. Сталін—вядуць нас простым шляхам да разладу з серадняком, разьвянчаньню колгаснага руху, дэзорганізацыі б дняты, да зьмяшаньня нашых радоў, да насьлабленьня соцыялістычнага будаўніцтва, да аднаўленьня кулацтва“.

Такім чынам, гэтыя памылкі ставілі партыю перад сур'ёзнай палітычнай небясьпекай. Толькі шпаркае і рашучае выпраўленьне памылак стварыла ўмовы, пры якіх мы маглі ставіць сваёй задачай далейшую соцыялістычную рэконструкцыю сельскай гаспадаркі.

Як адбывалася выпраўленьне памылак і перагібаў

Аб ролі Цэнтральнага Камітэту Усе КП(б) ужо гаварыў у сваім дакладзе тав. Мануільскі. ЦК УсеКП(б) ня толькі папярэджваў супроць захапленьняў у колгасным будаўніцтве, супроць перастараньня колектывізацыі ў гульню ў колгасы, але і своечасова, як толькі выявілася шырокае разьвіцьцё перагібаў і скажэньняў, паставіў пытаньне аб рашучым выпраўленьні допушчаных памылак і скажэньняў партыйнай лініі ў пытаньні колгаснага будаўніцтва.

ЦК КП(б)Б допусьціў рад памылак ў справе правядзеньня колектывізацыі. Праўда, калі вы паглядзіце нашы пастановы, у тым ліку і студзеньскага пленуму, вы знойдзеце ў гэтых пастановах папярэджаньне аб недапушчальнасьці гульні ў колектывізацыю, вы знойдзеце паказаньні на тое, што колгасны рух можа разьвівацца толькі на аснове сапраўднай актыўнасьці і сапраўднага ўдзелу шырокіх беднякасераднякіх мас сялянства. Цэнтральнаму Камітэту КП(б)Б у бягучай яго рабоце прыходзілася рэагаваць на паасобныя факты скажэньняў і гвалтаў у адносінах да серадняко́ў і нават да беднаты. Нам прыйшлося, напрыклад, ударыць па галаўацапах з адной з рабочых брыгад, якая арыштавала групу беднаты і серадняко́ў за тое, што гэтыя беднякі і сераднякі не хацелі ўваходзіць ў колгас.

Але ЦК КП(б)Б, побач з папярэджаньнем організацый аб недапушчальнасьці гульні ў колектывізацыю, побач з паказаньнямі на добраахвотнасьць колгаснага руху, допусьціў і [illegible] памылкі.

Мы зрабілі памылкі ў пытаньні вызначэньня тэмпаў колектывізацыі. Не кіруючыся той пастановай ЦК Усе КП(б), якую я падаваў Вам, і якая ўстанаўлівае для БССР тэрміны колектывізацыі не пазьней пяцігодкі (г. з. канца 1933 г.), Цэнтральны Камітэт КП(б)Б паставіў сваёй задачай закончыць у асноўным колектывізацыю к канцу 1931 году. Больш яшчэ большае практычнае значэньне мела тая акалічнасьць, што пасьля студзеньскага пленуму ЦК КП(б)Б мы не здолелі своечасова ўтрымаць масовыя організацыі, якія ўзяліся скарачаць нашы тэрміны колектывізацыі, імкнучыся скончыць колектывізацыю ў радзе раёнаў, а часамі і акруг ужо да вясны гэтага году, устанаўляючы тэрміны яшчэ больш кароткія, чым тэрміны, устаноўленыя пастановаю студзеньскага пленуму ЦК КП(б)Б.

Мы допусьцілі памылкі і ў справе абагульненьня жывёлы, ня даўшы дакладных і выразных паказаньняў аб неабходнасьці абагульняць толькі рабочую жывёлу і толькі тавара-прадукцыйную частку рагатае жывёлы. Мы допусьцілі памылку, прыняўшы ў сваіх пастановах вядомую формулёўку студзеньскага пленуму, якая ўжо цытавалася тав. Мануільскім і якая гаворыць:

„Даручыць НКЗему і Белколгасцэнтру тэрмінова распрацаваць статут сельска-гаспадарчай арцелі, у якім прадугледзець усе гэтыя моманты з тым, каб максымальна забясьпечыць пераход ад сельска-гаспадарчых арцеляй да комун“.

ЦК КП(б)Б ня ўтрымаўся на правільнай лініі ў адносінах местачковых прадпрыемцаў, папярэджваючы месцы супроць правядзеньня агульнага раскулачваньня мястэчак, допусьціў няправільную пастанову аб адабраньні рэду прамысловых прадпрыемстваў з рук местачковых прадпрыемцаў.

Гэтыя памылкі Цэнтральны Камітэт прызнаў у сваёй пастанове ад 17 красавіка, па-бальшавіцку сумленна і проста апублікаваўшы гэтую пастанову, давёўшы яе да ведама партыйнай організацыі, лічачы, што без адкрытага прызнаньня памылак немагчыма іх пасьлядоўнае і поўнае выпраўленьне.

Усьлед за Цэнтральным Камітэтам КП(б)Б і акруговыя камітэты КП(б)Б праналізавалі сваю работу ў галіне колектывізацыі і ўступілі на шлях прызнаньня памылак, адначасова працуючы па выпраўленьні гэтых памылак. Але з акругамі, у сэнсе прызнаньня памылак і рашучага іх выпраўленьня, ня ўсюды было добра. Аршанскі акрупком КП(б)Б ухваліў пастанову аб прызнаньні сваіх памылак, але пастанову ўхваліў вельмі фармальную, і фактычна, як выкрыла потым абсьледаваньне ЦКК, не рэагаваў належным чынам на факты скрыўленьня і скажэньняў партыйнай лініі, якія ў акрузе праціскаваліся. Такім чынам, у Аршанскага акругкому рэзолюцыя аб прызнаньні памылак паслужыла толькі шырмаю прыкрыцца. Адкрытых „загібшчыкаў“ вы зараз не сустрэнеце: людзі зусім зараз не такія дурныя; калі пасьля артыкулу Сталіна і пасьля таго, як пар ыя ўдары з досыць моцна па ўсіх гэтых перагібах, выйсьці і сказаць, што так, я—„перагібшчык“ і лічу патрэбным перагінаць. Зараз у нас якраз тыповым зьяўляецца той факт, калі пад прыкрыцьцём фармальнай рэзолюцыі ў некаторых месцах не праводзіцца або невыстарчальна слаба праводзіцца змаганьне з рашкамі перагібаў і скажэньняў.

Такі лёс напаткаў і бюро Аршанскага Акругкому КП(б)Б. Мы мелі барацьбу нават на Аршанскай акруговай парконфэрэнцыі, дзе некаторыя таварышы, пацьвярджаючы на словах правільнасьць пастановы бюро ЦК КП(б)Б і рэзалюцыі ЦКК КП(б)Б, і прызнаючы, што Акругком невыстарчальна змагаўся за выпраўленьне скажэньняў і перагібаў, хацелі гэтыя пастановы бюро ЦК і ЦКК зьвучыць з несумяшчальным—з прызнаньнем таго, што палітычная лінія Аршанскага акругкому партыі была правільнай. Па гэтым, здавалася-б досыць ясным пытаньні, была барацьба на акруговай канфэрэнцыі партыі, якая наглядна паказала, што прызнаньне памылак не ўсюды робіцца досыць хутка і поўна, што яшчэ ёсьць рад момантаў тармажэньня, непрызнаньня і супраціўленьня.

У некаторых раёнах мелісь яшчэ больш яркія выяўленыя факты супраціўленьня правядзеньню лініі партыі. Усім, напэўна, вядома справа Шклоўскага райкому КП(б)Б, які выступіў супроць артыкулу т. Сталіна. ЦК КП(б)Б паступіў з сім правільна, хваліўшы пастанову аб роспуску Шклоўскага райкому КП(б)Б.

Калі падвесьці агульныя вынікі работы на сёньня, як мы праводзілі выпраўленьне памылак і скрыўленьня лініі партыі ў колгасным руху, дык можна сказаць, што ў агульным і цэлым мы з гэтай задачай спраўляемся з посьпехам. Аб гэтым сьведчыць ход веснавой сяўбы.

Пры правядзеньні засеўнай кампаніі вельмі ярка выявіліся вынікі ўсіх гэтых перагібаў і скажэньняў. У радзе выпадкаў мы мелі і нават ахвотных з бясхоўкі сялян. Былі выпадкі, што сяляне ў самы разгар, калі толькі-б араць і сеяць, сходжвалі дзіцячую гульню на вуліцы і на выбараньне старшыні сельсавету—калі вы займаецеся, ча о думая выядзеце,—адказвалі: што вам рабіць, у нас зямлю адабралі.

Былі памылкі пры надзеле зямлёй колгасаў, прывёўшыя да таго, што частка сялян не выехала на поле ў пачатку сяўбы. Зараз, к канцу сяўбы, мы амаль ня маем такіх выпадкаў. Гэтыя няправільныя адводы зямлі разглядаюцца, урэгуляваны і сяўба праходзіць у нас у выстарчальнай ступені дружна. Мы, напэўна, ня выканаем задачы, пастаўленыя перад намі ЦК партыі аб пашырэньні засеўнай плошчы на 12 проц., але выйдзем з веснавой засеўнай кампаніі з няблагімі ў цэлым рэзультатамі.

Такім чынам, ход засеўнай кампаніі сьведчыць аб тым, што ў агульным і цэлым перагібы і скажэньні выпраўляюцца. Аднак, ёсьць там засталіся, і гэта трэба абавязкова адзначыць, паасобныя моманты непрызнаньня, супраціўленьня прызнаньню сваіх памылак і імкненьня ня мыцьцём, дык катаньнем выгнаць на ранейшыя шляхі памылковых адносін да серадняка. Памылкі і скажэньні ў колгасным будаўніцтве мы характарызуем, як „левыя“ загібы. Часамі ставяць зьдзіўленае пытаньне: ці не значыць, што ў сувязі з барацьбой супроць „левых“ загібаў пытаньне аб барацьбе з правай небясьпекай адыходзіць на задні плян, што правая небясьпека, моў, не зьяўляецца галоўнай небясьпекай? Часамі ставяць яшчэ больш „хітра-мудрыя“ пытаньні—ці нельга моў, барацьбу з „левымі“ загібамі і скажэньнямі праводзіць як небудзь разам з правымі, біць разам с правымі па „левых“ ці наадварот: ці нельга разам з „левымі“ біць па правых опортуністых? Калі партыя ставіць пытаньне аб барацьбе супроць правых, ці не азначае гэта, што партыя можа закрыць вочы на „левыя“ памылкі і скажэньні і ісьці ў некаторым блёку з „левымі“ супроць правых? Трэба сказаць з усёй акрэсьленасьцю, што правая небясьпека, прымірэнчыя адносіны да правай небясьпекі застаюцца галоўнай небясьпекай на даным этапе, што „левыя“ загібы прымушаюць нас па-ранейшаму, і можа быць з яшчэ большай настойлівасьцю весьці змаганьне з права-опортуністычным ухілам. „Левыя“ загібы, прымірэнчыя адносіны да „левых“ загібаў карчуюць, узмацняюць позыцыі правага ўхілу. Правых нельга скарыстаць для барацьбы разам з партыяй супроць „левых“ і „левых“ нельга скарыстаць для барацьбы разам з партыяй супроць правых. Наадварот, тэндэнцыя разьвіцьця абодвых родаў ухілаў ад генэральнай лініі партыі такава, што вызначаецца зусім выразна зрастаньне і правых опортуністых і „левых“ загібшчыкаў. Правыя і „левыя“ аб'ядноўваюцца для супольнага ўдару па партыйным кіраўніцтве.

Пытаньне партыйнага кіраўніцтва зьяўляюцца тым самым трамплінам з якога робяць скачок і правыя і „левыя“ ухілісты.

Тав. Сталін у сваім артыкуле гаворыць наступнае: „Дыскрэдытацыя партыйнага кіраўніцтва ёсьць тая элемэнтарная глеба, на базе якой толькі і можа разыграцца барацьба правых ухілістых супроць партыі“.

Але ня толькі ў пытаньні дыскрэдытацыі партыйнага кіраўніцтва мы маем блёк правых і „левых“. Мы маем іх зрастаньне, пераплеценьне правых і „левых“ і разам іх пытаньняў, нават у такім пытаньні, як пытаньне аб рабоце з беднатой. Правыя адкрыта ігнаруюць, ганьбуюць, не разумеюць сэнсу і значэньня работы з беднатой. „Левыя“ органічна нездольны організаваць бедноту і абаперціся на яе, і забываючы пра ўсё, кідаюцца на ўсякага роду галавакружальныя трукі, каб потым дамонстраваць свае рэкордныя посьпехі ў справе стварэньня колгасаў, грунтаваных не на сыстэматычнай рабоце з беднатой і на прыцягненьні серадняка, а на адміністрацыйным націску.

І правыя і „левыя“ гавораць аб тым, што лінія партыі ў колгасным руху цяпер зьяўляецца адступленьнем і правыя і „левыя“ апускаюць рукі, падаюцца паніцы, збіваюць з пантальку, ачышчаюць месца для кулака.

Для характарыстыкі таго, што грані паміж двума ўхіламі вельмі ўмоўныя, цікава ўспомніць позыцыю Троцкага, які ў свой час выступаў пад прыкрыцьцём „левай“ фразы і стараўся нас усіх пераконваць у тым, што ўся „левізна“ зьяўляецца сапраўднай яго мэтай. Троцкі зараз проста заяўляе, што мы зарваліся з індустрыялізацыяй, што тэмпы індустрыялізацыі ўзятыя надмерныя, якія вядуць да катастрофы. Вы памятаеце галасы, якія былі чутны сям-там, у сяк-такіх кутках нашай партыі, аб тым, што мы можам, моў, ліквідаваць сельсаветы. Яны, моў, больш непатрэбны. Гэта яўна опортуністычны тэзіс ліквідацыі дыктатуры пролетарыяту паўтараецца і падзяляецца Троцкім. Троцкі сьцьвярджае зараз, што партыя, ліквідаваўшы нэп, тым самым прымусіла сялян шараваць ў тую адзіную браму, якая засталася селяніну—у браму колектывізацыі.

Што ў гэтых разважаньнях Троцкага засталося ад „левізны“, ад ультра-рэволюцыйнасьці? Аб гэтым судзеце самі.

Змаганьне з прымірэнцкімі адносінамі да правага і „левага“ ухілаў ад генэральнай лініі партыі таксама не зьнімаецца з парадку дня, застаецца адной з чарговых задач партыі. Па пытаньню аб прымірэнцтве вельмі добра сказаў у адным месцы тав. Сталін. Я дазваляю сабе зачытаць гэту цытату:

„Калі абвяшчаецца вайна правым ухілам, правым ухілістым, я ня бачу ўсякага ўжо цяпер прымірэнцкага, які ставіць партыю ў больш цяжкае становішча. Каб папярэдзіць гэтыя манэўры правых ухілістых трэба паставіць пытаньне аб рашучай барацьбе з прымірэнцтвам“.

У адносінах прымірэнцаў усякага роду будзе правільна сказаць, што гэта толькі перафарбаваныя, замаскаваныя правыя і „левыя“ ухілісты.

(*Працяг заўтра*)

УЧОРА ЗАЧЫНІЎСЯ XIII ЗЬЕЗД КП(б)Б

На заключным пасяджэньні зьезду 12 чэрвеня пасьля прыняцьця рэзалюцыі па дакладах былі выбраны кіруючыя органы КП(б)Б: Цэнтральны Камітэт, Цэнтральная Кантрольная Камісія і рэвізійная камісія. Пасьля заключнай прамовы т. Гея зьезд зачыніўся.

Склад кіруючых органаў КП(б)Б выбраных XIII зьездам

Члены Цэнтральнага Камітэту КП(б)Б

Аксючыц, Амбражунас, Аронштам, Астапенка, Бабовіч, Балашоў, Балцін, Бардулеў, Бенэк, Берзінг, Браўковіч, Будзінскі, Булкіна, Бурава, Васілевіч Я., Васільева А., Валодзька Я., Вансоўскі К., Вайнэр, Варонічаў, Вэндэ, Гавярухін, Галадзед М., Гантман, Гаруновіч, Гей, Гнілякевіч, Гольдбарг, Гофман, Грысевіч, Грэдніс, Гурэвіч Р., Гурчэнак, Дабравольскі, Дубіна, Бўцюхоў, Жытковскі, Жулега, Закржэўскі, Зірніс, Ігнатовіч, Ігнатоўскі, Іофэ, Кавальчук, Казанэк, Калодка, Канавалаў, Кофман, Крохмаль, Кузьняцоў, Купцэвіцкая, Кізееў, Кухаркін, Лабанок, Лаўрэнаў, Лапіс, Левіт, Любамірскі, Майсейчык, Маньжалей, Мавур, Марусевіч, Манюк, Міхайлава, Міцькоў, Малакоў, Платун, Пліско, Патушкоў, Раманенка, Рапапорт, Рачыцкі, Розман, Розін, Рэзьнікаў, Рыжоў, Рындзіч, Рэйнгольд, Самойлаў, Славінскі, Самусенка, Сахно, Сурба, Судакоў, Супрун, Сянкевіч, Сьцяпанаў, Тамашэўскі, Талан, Тапырык, Трэдзінская, Травакер, Ульянаў, Хаськін, Хатаненка, Хінакоў, Хацкевіч, Хлеўнікаў, Чарвакоў, Чарнушэвіч, Чычэраў, Шабанаў, Шандыбін, Шпэктараў, Шыкаў, Шчэмялёў, Шыдлоўскі, Фёдараў, Эпштэйн, Цімашэнка, Ягораў, Яцук.

Кандыдаты ў члены ЦК КП(б)Б

Шэвалдзін, Каравін, Бачараў, Жукоўская, Карсакоў, Малашонак, Савін, Асаёнак, Брадэх, Іванкоўскі, Кліпчанка, Кіршэнблюм, Раманенка, Арут, Врублеўскі, Гальперын, Журовіч, Жыцянец, Лібнэр, Наумаў, Рашэтнікаў, Руткоўскі, Стабін, Пашчын, Эпштэйн Штыфман, Макаровіч, Акуліч Грыбаў, Левін, Круглікаў, Курашоў, Міруц, Валковіч, Кавалеўская, Прошчанка, Ярмолін, Купякоў, Скробут, Пятрушын, Клейн, Кроль, Дунец, Алексееў, Каменштэйн, Пашінатка, Васілевіч, Брапец, Якулеў, Васэрман, Гальштэйн, Філіпёнак, Нахільніцкі, Ахрэменка, Шаршнёў, Кап, Хандогі, Хайфец, Гайдукевіч, Бялуга, Захараў, Васкабойнікаў.

Рэвізійная камісія

Батва, Клімчук, Клімкевіч, Біман, Новікаў, Сапун, Цэнцыпер, Рамановскі, Валеска.

Першы пленум ЦК КП(б)Б

Учора-ж пасьля зачыненьня зьезду адбыўся першы пленум новаабранага ЦК КП(б)Б. Пленум выбраў бюро ЦК КП(б)Б у складзе наступных т. т.: Аронштам, Бэнэк, Васілевіч, Варонічаў, Галадзед, Гантман, Гей, Грысевіч, Ігнатоўскі, Рапапорт, Рачыцкі, Рыжоў, Славінскі, Сянькевіч, Чарвякоў.

Кандыдатамі ў члены бюро ЦК КП(б)Б выбраны т. т. Хлеўнікаў, Чычэраў, Хацкевіч і Міцькоў.

У сэкратарыят ЦК КП(б)Б пленумам выбраны т. т. Гей, Васілевіч, Галадзед, Гантман, Сянкевіч, Славінскі, Рыжоў.

Сэкратарамі ЦК выбраны т. т. Гей і Васілевіч.

Пленум прызначыў загадчыкамі аддзелаў ЦК КП(б)Б: загадчыкам арг.-інструктарскім адд. т. Гантмана, загадчыкам культпропу т. Сянкевіча, загадчыкам аддзелу масавых кампаній т. Гаруновіча, загадчыкам вуч. разм. адд. т. Баля.

Ад аднагасовай—да праверкі штодзённай

Па шэрагу фабрык і заводаў самаправерка соцспаборніцтва выклікала новую хвалю ініцыятывы рабочых, ускрыла і паказала твар ілжэ-ўдарнікаў, павялічыла колькасьць сапраўдных ударнікаў

Віцебскі лесазавод № 13 правёў самаправерку без выстарчальнага ўдзелу рабочых, асабліва партыйцаў і комсамольцаў

„ПРАПАНАВАЦЬ САЮЗНЫМ ОРГАНІЗАЦЫЯМ, УЗМАЦНЯЮЧЫ БАРАЦЬБУ З ІЛЖЭ-ЎДАРНІЦТВАМ, РАШУЧА ВЫКРЫВАЮЧЫ РВАЧОЎ І ПРАГУЛЬШЧЫКАЎ, ЯКІЯ РАСКЛАДАЮЦЬ ЗНУТРЫ ЎДАРНЫЯ БРЫГАДЫ,—АКАЗАЦЬ НЕАБХОДНУЮ ДАПАМОГУ ЎДАРНЫМ БРЫГАДАМ У ВЫКАНАНЬНІ ЎЗЯТЫХ ІМІ НА СЯБЕ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВАЎ, НІ Ў ЯКІМ ВЫПАДКУ НЕДАПУСКАЮЧЫ БЕСПАДСТАЎНАГА І АГУЛЬНАГА ЗАЛІЧЭНЬНЯ БРЫГАД У ІЛЖЭ-ЎДАРНЫЯ".

(З ПАСТАНОВЫ ЦК УсеКП(б) АБ САМАПРАВЕРЦЫ)

ТРУЦІЦЬ НЯГОДНАЕ, РАСПАЎСЮДЖВАЦЬ ДАДАТНАЕ

Праведзеная масавая самаправерка ходу соцыялістычнага спаборніцтва ўскрыла і выявіла шэраг недахопаў, без ліквідацыі якіх немагчыма далейшае ўзьняць яго на больш высокую ступень. Да гэтых недахопаў трэба аднесьці: факты няўвагі з боку часткі гаспадарчых, профсаюзных, партыйных і комсамольскіх організацый уцэле выкарыстаць зброю соцспаборніцтва для ўцягненьня мас на ліквідацыю гаспадарчых прарываў; найўважлівыя адносіны да ўдарных брыгад, будзь што поўная адсутнасьць, ці-бо пакі ні бачна працы па прасоўваньню ў гушчы рабочых тэхнічных ведаў, адсутнасьць, а часамі і проста ігнараваньне ўдарных вытворча-бытавых камун.

Праверка таксама з усёй яскравасьцю паказала неабходнасьць у шэрагу прадпрыемстваў падзяленьня промфінпляну да варштата, брыгады, агрэгата, да кожнага рабочага, да кожнага ўдарніка, што таксама перашкаджала весьці ўлік масу на яго хутчэйшае выкананьне. Разам з станоўчым балянсам самаправеркі больш і адмоўны—гэта праведзеныя самаправеркі фармальна, без удзелу мас, на што зьвяртае ўвагу ЦК УсеКП(б) у сваёй пастанове аб самаправерцы ад 1 чэрвеня г. г.

Многія комсамольскія ячэйкі надзвычайна дрэнна ўдзельнічалі ў самаправерцы. Былі выпадкі, калі ў самаправерачныя брыгады не запісаўся ні адзін з комсамольцаў (завод «Чырвоны Металісты» у Віцебску і інш.). Гэта павінны ўлічыць усе організацыі і асабліва тыя, дзе самаправерка прайшла казённа і дзе яна, згодна пастановы ЦК УсеКП(б), павінна праводзіцца наўтарова.

Наўтарова, самаправерка ўскрыла многае, трэба, каб вынікі гэтай самаправеркі не засталіся на паперы, падшытымі ў папках. Яны павінны быць даведзены да ведама кожнага рабочага, кожнай брыгады, агрэгата. І не толькі даведзены, але і падпарадкаваны штодзённай праверцы, паколькі яны выпраўляюцца той ці іншай брыгадай і кожным ударнікам паасобку. Самаправерка—не самамэта, а сродак для выяўленьня ўсяго таго, што выяўляецца перашкодай у нашай рабоце, а таму абавязак усіх нас, у першую чаргу ўдарнікаў, дабіцца, каб выяўленае самаправеркай адмоўнае штодзённа і настойліва труцілася, дадатнае—рабілася здабыткам мас.

Не ўцякаць, а мацаваць адстаючыя цэхі

Нова-Беліцкая запалкавая ф-ка „Везувій" усё яшчэ знаходзіцца на чорнай дошцы. Ва што-бы там ні стала трэба зьняць гэтую чорную пляму з фабрыкі да XVI партыйнага зьезду. Аднак, нічога ў гэтым напрамку з боку адміністрацыі, профсаюзу, парт. і комсамольскага колектываў не ўжыта. Яны сьпяць, спадзяючыся на сваё прыгожыя рэзолюцыі.

У сучасны момант на фабрыцы прыняюць пагражаючыя памеры дэзэртырства з працоўнага фронту. Комсамольцы Цыруннікаў, Масаленка і іншыя здалі комсамольскія білеты для таго, каб не працаваць на фабрыцы. Калі была абвешчана мобілізацыя комсамольцаў і партыйцаў у цэхі, дзе былі вялікія прарывы (накатна-накальны), некаторыя з іх заявілі:—„Лепш здамо комсамольскія і партыйныя білеты, чымся пойдзем у гэты цэх".

Гэта гаварылі дэзэртыры нашага будаўніцтва. Ім ня месца ў партыі і комсамоле. Ім ня месца на соцыялістычным прадпрыемстве. Трэба прыняць безадкладныя меры і ў корні прасячы гэтае зьявішча.

Брыгада „Чырвонай Зьмены" Манкевіч і Гурар'е.

„Лятуны"—дэзэртыры працоўнага фронту

Абвесьцім бязьлітасную барацьбу дэзэртырам працоўнага фронту, якія ў масах важывы пералятаюць з аднаго заводу на другі.

З 10—АДНА САПРАЎДНАЯ

Комсамольская організацыя ф-кі „Спартак" налічвае ў хвасьце організацыі мас моладзі і комсамольцаў на барацьбу за промфінплян. Ударныя брыгады організаваліся без усякай ініцыятывы і кіраўніцтва з боку комсамолу. Таму з 10 існуючых брыгад працуе фактычна 1, астатнія—кандыдаты на развалу.

Лозунг—„Наперадзе комсамольцы ўдарнага руху"—на ф-цы канчаткова ажыцьцяўленьня не знайшоў. Вось лічбы: з 84 комсамольцаў ударнікамі зьяўляюцца 32. З 58 беспартыйных маладых рабочых ударнікаў не зьяўляецца ўдарнікам. Ніякай выхаваўчай работы сярод ударнікаў не вядзецца, дапушчаючы тым неадпаведныя факты няўжыўчывасьці і сваркі між ударнікамі і няўдарнікамі. Былі нават выпадкі, калі няўдарнікі выганялі з цэху ўдарнікаў.

Не абыходзіцца і без ілжэ-ўдарніцтва. Напрыклад, комсамольцы арматурнага і машыннага цэхаў лічаць сябе ўдарнікамі, на самай-жа справе працуюць не ўдарнымі, а рабскімі тэмпамі. Брыгада ў механічных майстэрнях з-за адсутнасьці дапамогі і кіраўніцтва разваліваецца. Бюро колектыву ЛКСМБ замест начальнага ўдарніцтва і падзяленьня промфінпляну да варштата, да брыгады, абмяжавалася толькі пастаноўкай гэтага пытаньня на комсамольскіх сходах, за што бюро Шклоўскага РК ЛКСМБ вынесла вымову ўсяму бюро і рашыла правесьці датэрміновыя перавыбары.

Характэрна, што як унутры сваіх брыгад гэтак і ў бюро колектыву, самакрытыка не выкарыстоўвалася, як зброя для выкрыцьця ўсіх хваробных зьявішч у рабоце. Навдварот — сакратар колектыву, тав. Кузьмічоў, усім не інфармаваў райком аб становішчы колектыву, за што зьняты з работы і выведзены са складу бюро шклоўскага райкому. Таксама бюро колектыву ўпірала акуляры і партыйнай організацыі фабрыкі, яна малявала ў ружовых фарбах работу комсамольскай організацыі. Праўда, гэта ні ў якім разе не зьнімае адказнасьці з партколектыву, а толькі сьведчыць аб тым, што часам масавымы партыйныя організацыі не займаюцца штодзённым кіраўніцтвам комсамольскімі ячэйкамі.

Комсамолія „Спартака" павінна зрабіць з гэтага належныя вывады для сваёй далейшай працы хутчэй стаць на чале ўдарніцкага руху, працаваць штодзённа над выхаваньнем сапраўднага павароту тварам да вытворчасьці.

Б. Ліўшыц.

Многія аб самаправерцы і ня ведалі

Вынікі самаправеркі на Віцебскім лесазаводзе № 13 паказваюць, што ўвага рабочых была недастаткова згрупавана вакол важнасьці гэтай работы. Заводскі камітэт ня змог організаваць творчае ініцыятывы рабочых і ўцягнуць іх у работы па самаправерцы. Некаторыя з членаў заўкому імкнуліся скінуць з сябе гэтую работу, перадаць другім і г. д.

Працавала 7 самаправерачных брыгад у колькасьці 51 чалавека—гэта з 500 рабочых заводу!

Яшчэ горш удзельнічалі ў самаправерцы комуністыя і комсамольцы. З 60 комуністых заводу ў брыгаду запісалася 11 чалавек. Партыйная ячэйка своечасова не прыняла захадаў каб выправіць гэтыя недахопы і прыкавець да яе ўвагу партыйцаў. Значная-ж частка комсамольцаў, стаяла ўбаку ад работы па самаправерцы, некаторыя нават ня ведалі, што праводзіцца самаправерка.

Вытворчая конфэрэнцыя, якая адбудзецца ў хуткім часе, павінна выправіць дапушчаныя пры самаправерцы недахопы.

Ф. Іванoў.

Калі будуць нормы выпрацоўкі?

Група „лёгкай кавалерыі" менскай шпалернай ф-кі імя Вароўскага наладзіла налёт для праверкі давядзеньня промфінпляну да варштату. „Кавалерыстыя" гутарылі з рабочымі, з адміністрацыйна-тэхнічным пэрсаналам і выявілі, што ў асноўных цэхах: машына-друкарным, катальным і пакавальным промфінплян ёсьць і давезен да кожнай машыны і варштата паасобку. Кожны рабочы аб колькасьці сваёй дзённай выпрацоўкі даведваецца ў наступны дзень. Штомесяц вывешваюцца табліцы месячнай выпрацоўкі, у якіх адзначаюцца адсталыя і перадавікі ў выкананьні вытворчых заданьняў.

Рэзачны машынна-сьлясарны і лябораторны цэхі промфінпляпаў ня маюць, як падсобныя цэхі, праца якіх не паддаецца вучоту. Горш у лашчыльным цэху. Устаноўленыя дырэкцыяй нормы выпрацоўкі Белапертрэст марынуе. Нармоўшчык трэсту — Гуцайт—тры месяцы займаўся ўстанаўленьнем норм, а потым раптам недзе зьнік, тым часам рабочыя ня ведаюць сваіх норм выпрацоўкі.

Удзельнікі налёту А. Годэр, А. Панкевіч, А. Капялевіч і Мяльток.

Рвачоў далі па руках

Брыгада фармоўшчыкоў імя „Чырв. Зьмены" выкінула з сваіх шэрагаў рвача Зарагацкага, зрабіла папярэджаньне Рохману

Ударная брыгада імя „Чырвонай Зьмены" комсамольцаў фармоўшчыкаў віцебскага заводу „Чырвоны Металісты" організавалася ў той час, калі з-за скурніцтва, рвацтва і няўважлівасці разваліваліся адна за другой брыгады кваліфікаваных фармоўшчыкаў.

Організавалася яна з 8 комсамольцаў на чале з брыгадзірам Чэйкіным, які, як і ўся брыгада, з першых-жа дзён павысіў якасьць работы, павялічыў колькасьць, чым і даказаў перавагу работы ўдарнай брыгадай.

Зайздросныя плёткі аб немагчымасьці працаваць ва ўдарных брыгадах, якія распаўсюджваліся па цэху, закранулі і некаторых ударнікаў брыгады „Чырвонай Зьмены". Напрыклад, як напрыклад Зарагацкі, усьлед за Тышкевічам і Неляпоскім, пачалі прапальваць работу, праяўляць скурніцтва. Зарагацкі пачаў ставіць менш апок, чымся ставіў да ўдарнай брыгады. Неўзабаве за ім пацягнуўся і другі ўдарнік т. Рохман.

Брыгада хутка рэагавала на спробы рвачоў разлажыць брыгаду. Склікалі сход, дзе паставілі спэцыяльна гэта пытаньне. Зарагацкага выключылі з брыгады, Рохман тут-жа даў абяцаньне выправіцца. Брыгада зноў пачала працаваць нормальна. Трэба ўмацніць штодзённае кіраўніцтва ёю з боку комсамольскага колектыву і профорганізацыі заводу і яна поўнасьцю апраўдае сваё званьне.

Рабочы ліцейнага цэху С. Сайтаў.

Запальнікі Н.-Барысава, улічэце гэта!

Каля месяцу працавала часовая кантрольная камісія па праверцы вынікаў соцспаборніцтва на ф-ках «Чырвоная Бярозіна» і «Пролетарская Перамога» (Н.-Барысаў). У работу было ўцягнута 115 рабочых і значная колькасьць адміністрацыйна-тэхнічнага пэрсаналу.

Лепшымі аказаліся цэхі-брыгады на „Чырвонай Бярэзіне",—1 і 2 зьмены набівачнага аддзяленьня і на „Пролетарскай Перамозе"—1 зьмена здымальнага цэху і 1 і 2 зьмены аўтамату. Там здолелі мобілізаваць усю рабочую масу на выпуск добрых і хрошных скрынак ува ўсёй рабоце па соцыялістычнаму спаборніцтву.

На „Чырвонай Бярэзіне" 971 чалавек абвясьцілі сябе ўдарнікамі. У пакавальным цэху было організавана 10 ударных брыгад, але здзелана ў тым, што толькі фармальна. Ніводная з брыгад ня мела соцдагавору, вучоту ў рабоце.

Усё гэта і прывяло брыгады да развалу.

На «Пролетарскай Перамозе» лічылася на паперы 640 ударнікаў. Вучоту работы не вялося за выключэньнем аўтаматнага цэху. Пакавальны цэх па свайму соцдагавору недавыканаў 144 тысячы скрынак запалак. Такія парадкам, на кожную работніцу прыпадае ў дзень недавыпрацоўка 1000 скрынак. Другая зьмена набівачнага цэху па соцдагавору недавыканала 10874 штук гэта значыць—замест 64046 выпрацавала 53172. У астатніх цэхах справа абстаіць таксама ня лепш, калі ня лічыць ватэрпаснага цэху, які перавыканаў плян на 0,66 проц.

Невыконваліся абавязацельствы і па вытворчай дысцыпліне. Адход за 45 хвілін да гудка, сказьненьні на 20 і больш хвілін, практыкаваліся ўвесь час (фанерны і стругальны цэх). За шыльду ўдарнікаў часта хаваліся гультаі, прагульшчыкі, сымулянты. Праверка выкрыла іх і прагнала з шэрагаў ударнікаў. Партыйныя, комсамольскія, профэсыянальныя організацыі і адміністрацыйна-тэхнічны пэрсонал не ўдзялялі належнай увагі ўдарным брыгадам і соцыялістычнаму спаборніцтву.

Цэхавая адміністрацыя мала выкарыстоўвала даныя ёй правы наладжваньня працоўнай дысцыпліны ў цэху. Наўпасьць адмаўленьня ад работы праходзіла міма адміністрацыі. Трэба, каб гэтыя вынікі не засталіся на паперы, зараз-жа прыступіць да іх ажыцьцяўленьня.

Юнкор Ваш

Ліст з Віцебскага Чырвонаштандартнага заводу „Чырвоны Мэталісты"

У палоне бясчуласьці і бяздушша

Атруцілася шэсьць маладых хлапцоў, былых беспрытульных на Віцебскім Чырвонаштандартным заводзе „Чырвоны Мэталісты"

Іх учынак—ня наш. Наш дэвіз—змагацца, а не ўцякаць

Ліст былых беспрытульных—Друана і Цімшэнка—зьмяшчаецца бяз усякай апрацоўкі зьместу і стылю.

Катэгарычна асуджаючы вывад аўтараў ліста аб самагубстве, як аб адзіным выхадзе з складваючагася становішча, рэдакцыя лічыць гэты выхад ні ў якім разе недапушчальным і клясава-варожым. Мы павінны з усёй бальшавіцкай напорыстасьцю змагацца за кожнае карыснае жыцьцё, бязьлітасна змагацца і перамагаць цяжкасьці, а ня шукаць шляхоў дробна-буржуазнай тактыкі адступленьня і пасаваньня перад цяжкасьцямі.

Адначасова з гэтым, павінны быць катэгорычна зьнішчаны і сурова асуджаны нядбайныя адносіны да справы і кваліфікацыі вучнёўства, якія даводзяць да такіх сумных вынікаў.

Мы патрабуем ад адпаведных органаў безадкладнага расьсьледаваньня гэтай справы з прыцягненьнем да суровай адказнасьці вінаватых у гэтым злачынстве.

Чакаем рашучага слова прокуратуры і адпаведных органаў з дасылкай належных матар'ялаў у рэдакцыю.

Нас было шэсьць...

У 1928 годзе ў колькасьці 6 беспрытульных хлапцоў нас паслалі вучыцца на завод „Чырвоны Мэталіст". Калі нас разьмяркавалі па цэхах, мы радаваліся, але мы ўбачылі, што нас кінулі ў памыйную яму. На нас сталі глядзець, як на вароў. Вось факты: калі пра вучня Друана даведаліся, што ён беспрытульны, дык інструктар яго паслаў на першым заводзе жалеза цягаць. У выніку ён захварэў і ляжаў у бальніцы больш чым месяц.

Што датычыцца астатніх вучняў, дык нас наставілі працаваць, мы валяліся без кватэр на вакзале, галодныя, босыя, абарваныя, амаль увесь мінулы год. Тады мы паслалі на імя тав. Сталіна заяву. Мы апісалі ўсё падрабязна, але заява была прыслана на расьсьледаваньне. Калі аб гэтым даведаліся сакратары партыйнага і комсамольскага колектываў яны хутка зьвярнуліся да нас, каб мы нічога не сказалі, папоўт адносін да нас.

Галадалі па 5 дзён

Калі мы пісалі гэтую заяву, тады жылі ўсе шэсьць хлапцоў. Але некаторыя вучні не маглі дачакацца расьсьледаваньня. Мы галадалі па 5 дзён, вараваць ісьці не хацелі, і частка хлапцоў як Дуброўскі і інш. наканчылі з сабою. Калі яны пакончылі, яны пісалі ў пісульцы што: „Я больш не магу галадаць і вараваць я не хачу. Напоўна рэвалюцыі патрэбны былі нашы бацькі, але я памі ня лічацца". У нас проста вылічвалі да капейкі, мы галадаем, нехаця прыходзіцца вараваць.

Калі мы валяліся на вакзале, дык нас бывала затрымлівалі па два дні і гэта лічылася прагулам па вытворчасьці. Вось які зьдзек. Але што мы бачым зараз? Мы галадаем. Проста ніхто нават не звярачвае ўвагі. Нас цэлых два гады трымаюць у адным разрадзе у той час як у колдагаворы ёсьць пункт, што адміністрацыя павінна пераводзіць кожныя 6 месяцаў у вышэйшы разрад, але як бачна яна забылася. Далей, у сакавіку месяцы 1930 году, вучань Друан рашыў пакончыць з сабою, дзякуючы таму, што ён галадаў 4 дні, праз павешаньне. Але яго спасьлі выпадкова. Тады комсамольскі колектыў рашыў часова паставіць іх на зьдзельную работу.

Замест 100 далі 17...

У сакавіку, за 17 дзён ён зарабіў 74 рублі, якія вылічылі ўсе да капейкі, але ва красавіку м-цы, інструктар механічнага цэху Дабкроў, даведаўшыся, што гэтыя вучні беспрытульныя, і ўбачыўшы, што яны зарабілі па 100 рублёў, парэзаў веламасьць і нарады і аплаціў па вучнёўскаму тарыфу, г. зн.—17 р. Калі ўсё гэта апісаць, дык патрэбна якіх-небудзь 5 дзён пісаць, маецца такіх тысячы фактаў.

Няхай рэдакцыя ведае, што мы дзеці з дзіцячых дамоў, калі нас паслалі, дык было 6 чалавек, тры пакончылі з сабою, адзін выслан у Салаўкі за варавство. Нас засталося двое, над намі зьдзекуюцца дзеці гандляроў і г. д.

Напэўна патрэбны былі нашы бацькі

Інспэктар АКРАНА нават ні разу ня прышоў даведацца аб сваіх дзецях.

Няхай рэдакцыя ведае, што мы ня дзеці гандляроў, мы дзеці былых рэволюцыянэраў, аб чым маем даведкі. Нашы бацькі палажылі галавы за справу ўсяго сьвету, а на нас не глядзяць, мы галадаем вось ужо трэці дзень. Мы ня ў сілах больш цярпець, нашыя таварышы лепш зрабілі, што пакончылі самагубствам.

Мы ня ведаем, што такое гарачае сьнеданьне

На нас ніхто не зварачае ўвагі. Вам напэўна толькі патрэбны былі нашы бацькі, больш мы ня ў сілах пісаць

З таварыскім прывітаньнем ад беспрытульных вучняў Чырвонаштандартнага заводу „Чырвоны Мэталісты".

Друан і Цімчанка

Наш адрас: Віцебск, Канатная, 66. Беспрытульных вучняў зав. „Чырвоны Мэталісты"—Друан Мовыс Хлаўнавіч, Цімчанка Міхась.

Паведамляем, калі мы ня ўбачым на старонках газэты гэтую стацейку, мы канчаем самагубствам, няма магчымасьці цярпець больш.

Чакаем дапамогі.

З фото-апаратам па гор. Менску

Пабудова фабрыкі—кухні

На здымку: зьлева—будаўнічыя работы на месцы пабудовы, справа—тэхнік Рэвоўская.

Пленум ФРК ЛКСМБ

14-га чэрвеня ў Доме Комсамолу, а 6-ай гадзіне ўвечары, адбудзецца Пленум ФРК ЛКСМБ сумесна з членамі бюро ячэйкі.

ПАРАДАК ДНЯ:

1. Аб самаправерцы
2. Аб перавыбарах бюро ячэек

15-га чэрвеня—тэрмін сканчэньня месячніку

„ЧЫРВОНАЙ ЗЬМЕНЫ"

Упаўнаважаныя, ячэйкі ЛКСМБ—праверце вынікі месячніку.

„Чырвоная Зьмена" дапамагла

Па допісу „Нам што, вы[illegible]", Узьдзенскі РК ЛКСМ паведамляе, што факты ў допісе былі старшыні Хатлянскага сельсавету Узьдзенскага раёну падцьвердзіліся, сакратар ячэйкі—Шабуня—з працы зьняты і выключан з КСМ, старшыня Хатлянскага сельсавету—Сельвончык і Шабуня аддадзены пад суд.

* * *

Па допісу „Клясавы вораг у Гарадоцкай профшколе" утвораная расьсьледваньнем,—факты цалкам падцьвердзіліся.

Кавалёў—сын заможніка—за агітацыю супроць колектывізацыі з профшколы і комсамолу выключан. Арлоў, які вёў гутаркі антысавецкага характару, атрымаў суровую вымову з папярэджаньнем. Сын былога жандара—па біўгенія—Гаўза, які атрымліваў дзяржаўную стыпэндыю, з профшколы выключан. Таксама выключаны з профшколы Корхіна—сын гандляра. Факты запіску самагубства[illegible] ў школ таксама падцьвердзіліся.

* * *

Па допісу аб скажэньнях клясавай лініі ў Студзянецкім сельсавеце Магілеўскай акругі, Магілеўскае РСІ паведамляе,—старшыня с-с. Максімчоў за скажэньне клясавай лініі з працы зьняты.

* * *

На допіс „Настаўнік З. харэў хоча прыстроіцца", у якім пісалася аб антысавецкіх выхадках настаўніка Захарава, Нарханасьвет паведамляе, што факты—правільныя. Прыняты меры аб недапушчэньні З харава на працу настаўніка.

Менск, друкарня БДВ імя тав. Сталіна

Першы зьезд савецкіх тэрыторый Кітаю

Толькі пролетарыят у саюзе з сялянствам пад кіраўніцтвам комуністычнай партыі ў пераможнай грамадзянскай вайне вызваліць сябе з-пад уціску крывавых мілітарыстых

КІТАЙСКАЯ ЧЫРВОНАЯ АРМІЯ ГЕРОІЧНА ПРАСОЎВАЕЦЦА НАПЕРАД

ШАНХАЙ, 11-VI. Нелегальны комуністычны орган „Шанхай-Бао" зьмяшчае матэр'ял Першага зьезду Савецкіх тэрыторый Кітаю.

На зьезьдзе прысутнічалі делегацыі рабочых, сялян, салдат і рэвалюцыйнай моладзі розных савецкіх тэрыторый і важнейшых цэнтральных провінцый, а таксама галоўных прамысловых раёнаў.

Зьезд прызнаў неабходным зьнішчыць прыватную ўласнасьць на зямлю, пастанавіў конфіскаваць землі ад абшарнікаў, цэркваў, кляштораў і перадаць ле ў рукі савецкага ўраду для разьмеркаваньняў сярод безьзямельнага і малазямельнага сялянства. Забараняюцца купля-продаж і арэнда зямлі.

Зьезд, выказаўся за неабходнасьць скасаваць зямельныя падаткі і розныя фэадальныя абкладаньні, зацьвердзіў закон аб ахове працы, увёў 8-гадзінны дзень працы для дарослых і 6-гадзінны для моладзі і ўстанавіў мінімальную стаўку заработку.

Зьезд адобрыў закон аб страхаваньні ад беспрацоўя, рашыўшы абкласьці капіталістаў спэцыяльным падаткам на карысьць беспрацоўных і ўстанавіў 8-тыднёвы водпуск для цяжарных жанчын работніц з захаваньнем аплаты заработку.

Ухвалены пастановы аб арганізацыі соцыяльнага страхаваньня і аб заснаваньні рабочага кантролю за выкананьнем капіталістамі законаў савецкага ўраду. Парушэньне законаў капіталістамі караецца конфіскацыяй прадпрыемстваў.

У рэзалюцыі аб барацьбе з імпэрыялізмам Зьезд прызнае неабходным зьнішчыць не толькі палітычныя прывілеі (спэцыяльныя правы) імпэрыялістаў у Кітаі, але таксама іх эканамічнае панаваньне над Кітаем, з гэтае прычыны Савецкі ўрад павінен ануляваць заможныя даўгі і конфіскаваць чужаземныя канцэсіі, банкі і прадпрыемствы бяз выкупу.

Зьезд заклікае працоўных змагацца супроць белага тэрору Гоміндану і імпэрыялізму за абарону Савецкіх тэрыторый.

Зьезд узваліў адозву да працоўных Кітаю і да міжнароднага пролетарыяту.

***

ШАНХАЙ. З розных канцоў Кітаю паступаюць весткі аб узмацненьні паўстанцкага руху.

Значна павялічыліся актыўнасьць паўстанцаў, якія дзейнічаюць пад кіраўніцтвам комуністых, у Шаньдунскай провінцыі (Паўночны Кітай). На мясцовых чыгунках увесь час пускаюцца броняваныя цягнікі, каб тэрорызаваць насельніцтва шляхам расстрэлаў і кары сьмерцю.

У правінцыі Цзянсі больш 20 паветаў знаходзяцца пад сталай пагрозай нападу на іх комуністычных атрадаў.

Нанкінскія вайскі бясьсільныя супроць чырвоных. Павет Дзочан, як паведамляюць кітайскія газэты, ператвораны ў базу (апорны пункт) чырвоных арміі.

Англьскія газэты, якія выдаюцца ў Кітаі, паведамляюць аб з'яўленьні дзейньняў Чырвонай арміі ў правінцыі Гуансі, адкуль Чырвоная армія прымушана была адступіць пад націскам аб'яднаных сіл французскіх імпэрыялістых і гуансійскіх генэралаў. Провінцыяльная ўлада ня мае магчымасьці выставіць супроць чырвонаармейцаў дастаткова моцных вайсковых сіл. Па словах газэт, паасобныя гарады на поўдні Гуансі перадаюцца ў рукі чырвоных.

„Гэтыя чырвоныя,—указваюць газэты—зьяўляюцца мясцовымі сялянамі, якія ў часе існаваньня савецкай улады ў Босе (сталіца правінцыі) далучыліся да рэвалюцыйнага руху. Калі чырвоныя войскі адступілі, вялікая колькасьць сялян не пашла разам з чырвонаармейцамі ў горы, а засталася на месцах, атрымаўшы ад адступіўшых армій зброю. Сяляне даволі варожа адносяцца да ўсіх прымаўшых удзел у падаўленьні саветаў".

Рэвалюцыйныя хваляваньні рабочых у Індыі

СТАМБУЛ. Частка рабочых джутавай фабрыкі ў Ховро (каля Кальвуты) аб'явілі забастоўку протэсту супроць дрэннага звароту з імі загадчыка фабрыкі.

***

СТАМБУЛ. Усьлед з анты-брытанскімі дэмонстрацыямі ў Індыйскім княстве Капуртхала на гэтым тыдні адбыліся аналёгічныя дэмонстрацыі ў туземных княствах—Майсорэ, Гайдэрабадзе і Кашміры.

***

СТАМБУЛ. Дэпартамант унутраных спраў індыйскага ўраду разаслаў цыркуляр ва ўсе ўрадавыя ўстановы і аддзяленьні ваеннага штабу, забараняючы ўрадавым чыноўнікам прымаць удзел у мітынгах.

***

СТАМБУЛ. Шолапур (Індыя), які быў у час нядаўных хваляваньняў захоплен рабочымі, у сучасны момант кіруецца ваеннымі ўладамі. На аб'яднанай нарадзе фабрыкантаў і ваеннай улады было вырашана перавесьці ўсе прадпрыемствы Шолапура на работу без абедзеннага перапынку. Новы парадак праследуе мэту зрабіць немагчымай сувязь і сумесныя мітынгі рабочых розных фабрык. У перапынках час рабочым дазволена зьбірацца ня больш чым па пяць чалавек.

Рабочыя дэмонстрацыі протэсту

ВАРШАВА. 11. У сувязі з прыездам італьянскага міністра чужаземных спраў Грандзі, у Варшаве адбылася рабочая дэмонстрацыя протэсту супроць прыезду фашысцкага міністру. Паліцыя разагнала дэмонстрантаў. Дэмонстравалі супроць Грандзі пэпэсоўцы і бундаўцы. Орган Бунду і „Напшод" напамінаюць, што Грандзі прыехаў у Варшаву як раз у 6 гадавіну забойства Матэоці (італьянскі соцыялістычны дэпутат). „Работнік" запэўнівае, што Грандзі асабіста прымаў удзел у гэтым забойстве. Нумары асобных газэт конфіскаваны.

ВЫПІСКА

з пратаколу пасяджэньня бюро Мен. АК ЛКСМБ ад 20-V—30 году

Абгаварыўшы зьмешчаны ў „Чырвонай Зьмене" артыкул, які абвінавачвае тав. Караева ў развале працы колектыву, бюро Менскага АК ЛКСМБ азначае, што па пытаньню рашэньня АК КП(б)Б фактаў не пацьвердзіў, з-за адсутнасьці падстаў. Бюро АК констатуе, што за час працы тав. Караева сакратаром колектыву прарываў у працы ня было. Бюро АК лічыць, што Караеў за час працы правільна праводзіў лінію АК.

Адказны рэдактар Радколегія

Галоўлітбел № 579